fotbal

Rapid a cîştigat la pas... 2-0 (0-0) cu Politehnica Iaşi

Braşov, 17 (prin telefon, de la trimisul nostru).
Rapid—Politehnica Iaşi 2—0 (0—0).
Stadion Tractorul; timp frumos; teren bun; spectatori 3 000. Au marcat: Dinu (min. 48) şi Ionescu (min. 64).

RAPID: Răducanu — Costea, Motroc, Lupescu, Greavu, Dinu, Pop, Neagu (min. 46 Năsturescu), Dumitriu II, Ionescu, Codreanu.

POLITEHNICA IAŞI: Constantinescu — Romilă, Ianul, Stoicescu, Deleanu, Ştefănescu, Leahu, Ineze IV, Lupulescu (min. 76 Popovici), Cuperman, Gavrilă.

A arbitrat Zaharia Chifor (Braşov) ★★★ ajutat de O. Calugherovici şi C. Mihăilescu.

Aproximativ 3 000 de spectatori au părăsit stadionul Tractorul într-o atmosferă de quasi indiferenţă, ca după vizionarea unui film cu „afiş mare" dar care în cele din urmă se dovedeşte a fi oarecare. De fapt, trebuie să mărturisim că jocul de aici a fost dominat de... transmisiile partidelor de la Bucureşti, Tr. Severin şi Sibiu — unde se întîmpla CEVA — singurele „tresăriri" ale spectatorilor braşoveni producîndu-se la golurile lui Bungău, Oaidă etc...

Prima repriză a jocului a fost de un desăvîrşit „calm plat" rezultatul nul de la sfîrşitul primelor 45 de minute caracterizînd obiectiv şi subiectiv valoarea spectacolului şi a fotbalului. Cifre grăitoare în acest sens: în prima parte a jocului s-a tras un singur şut pe spaţiul porţii (Dumitriu II) — şi acela abia în min. 40 — iar raportul de cornere a fost de 1—1. Toată lumea a sperat că în repriza a doua va apare şi... fotbalul. Şi a apărut. La nivelul unui joc de antrenament sau al unui joc-şcoală. Rapidiştii încep repriza a doua cu mai mult aplomb şi în min. 48 deschid scorul. Dinu se infiltrează spre poarta lui Constantinescu şi, de la circa 20 de metri, şutează sec, mingea se loveşte de piciorul lui Stoicescu şi ricoşează în colţul drept al porţii ieşenilor, în vreme ce portarul se dusese pe traiectoria şutului în colţul opus. 1—0. Gol fericit pentru rapidişti, rezultat dintr-o şansă. Din acest moment pe teren JOACĂ o singură echipă, Rapid, ieşenii acuzînd lovitura soartei... şi feroviarii total deconectaţi, încep dantelăriile, plimbîndu-şi adversarul aşa cum vor. Rapidiştii mai fac un efort în min. 64 spre a-şi asigura liniştea calificării în semifinale. Codreanu îi ia mingea lui Ştefănescu, fuge pe extremă, centrează, Năsturescu reia în Contantinescu care nu reţine, ţîşneşte Ionescu şi... gol. 2—0. Soarta partidei este pecetluită. Pînă la sfîrşitul celor 90 de minute, meciul are aspectul unui divertisment. Dumitriu II, Dinu, Ionescu jonglează cu mingea, îşi bagă deseori adversarii „la mijloc", spectatorii ascultă tranzistoarele şi mănîncă seminţe.

În finalul partidei, Ion Ionescu se joacă cu două ocazii mari iar Răducanu scoate spectaculos în corner singurul şut periculos al ieşenilor trimis în min. 86 de Leahu.

În concluzie, un meci anonim. Rapid s-a calificat în semifinale, dar credem că marele său cîştig este acela de a fi făcut un bun antrenament pentru jocul de duminică cu Progresul.

Marius POPESCU

Printr-un salt pe cît de temerar pe atît de spectaculos, Matache culege balonul din picioarele lui Voinea

Deţinătoarea „Cupei" a părăsit „scena":

● PROGRESUL—STEAUA 2-1 (1-1)

Orice s-ar spune, meciurile de Cupă au farmecul lor! Un farmec pe care îl-l conferă nu numai caracterul de efemeridă al rezultatului şi desfiinţarea oricărei ierarhii anterior stabilită graţie minuţiozităţii unor clasamente. În Cupă, echipele îşi lasă locurile şi categoriile la vestiare, abordînd partidele cu zîmbetul pe buze şi fără complexe. Aşa s-au petrecut lucrurile ieri, pe stadionul Republicii, unde Progresul (penultimul loc) a învins Steaua (poziţia secundă, deci, cu veleităţi de lider) cu 2—1 (1—1) şi de o manieră care nu s-a acordat de loc cu diferenţa de... înălţime din clasamentul campionatului.

Pentru că ieri, „bancarii" — mai lucizi şi cu un trio scandinav (nu numai prin culoarea părului, ci şi prin fineţe tehnică) de zile mari: *Mateianu, Şoangher* şi (o plăcută surpriză) *Grama* — au dominat mijlocul terenului, variind direcţiile de atac şi ritmul lor de finalizare în stilul unei mari echipe. Te întrebai pe bună dreptate: cine talonează pe lider şi cine este ameninţat cu retrogradarea? În asemenea condiţii victoria Progresului poate fi socotită meritată şi am spune chiar realizată elegant, fără crispare, dacă nu ar fi fost ultimele 10 minute (dominare netă a Stelei!) cînd acele cronometrelor mergeau mai încet decît băteau inimile jucătorilor şi antrenorilor acestei formaţii.

Lesne de înţeles că Steaua a dezamăgit. De fapt şi ieri ca şi în alte partide prin jocul său inegal, cu diferenţe valorice incredibile de la un minut la altul, Steaua a dovedit că este o echipă care, în ciuda străduinţilor, se încheagă greu pe gazon. În partida de Cupă cu Progresul, steliştii au dat tuturor celor prezenţi mostre de fotbal de calitate, (cu linguriţa!), pentru ca imediat să urmeze minute întregi de gafe, una mai mare ca cealaltă, fiind evident că ros-albaştrii făceau eforturi pentru a lega două pase şi pentru a încropi o acţiune cît de cît periculoasă pentru adversar. În ultimele 10 minute (poate şi pe fondul unei evidente retrageri strategice a Progresului) Steaua a dominat clar, avînd chiar două ocazii mari pe care le-a irosit nu din vina sa — zeiţa Fortuna şi-a întins atunci protectoare aripa peste poarta lui Matache — mingea ricoşînd miraculos din picioarele unor jucători de la Progresul în loc să ajungă pe ristul lui Soo sau Voinea.

Meciul, alcătuit din evoluţia coerentă a Progresului şi pilpîirile Stelei, a fost — una peste alta — frumos, oferind în destul de lungi perioade momente de fotbal bun, cu faze palpitante, cu ratări spectaculoase şi cu trei goluri mult gustate de publicul spectator. Şi, pentru că a venit vorba de goluri, iată rezumatul lor: MIN. 10, la un corner bine executat de Matei; la semiînălţime, Mateianu a fentat inteligent, lăsînd mingea lui Oaidă care a înscris cu un şut bine plasat; MIN. 32 o combinaţie Constantin — Tătaru II l-a pus în cursă pe acesta din urmă care a centrat *înapoi* (deci, nu putea fi ofsaid, Matache!) şi Voinea a reluat în plasă; MIN. 64 la o învălmăşeală, Mateianu a prelungit cu capul spre poartă şi Oaidă a pătruns impetuos, înscriind imparabil.

Arbitrul N. Petriceanu (Bucureşti) a condus satisfăcător.

PROGRESUL: Matache — Neacşu, Măndoiu, Peteanu, Ad. Constantinescu — Şoangher (din min. 78 Al. Constantinescu), Grama — Oaidă, Mateianu, Georgescu, Matei.

STEAUA: Haidu — Sătmăreanu, Jenei, Hălmăgeanu, Rotaru — Negrea, Popescu (din min. 70 Soo) — S. Avram, Contantin, Voinea, Tătaru II.

Călin ANTONESCU

Victorie clară, dar greu conturată

DINAMO BUCUREŞTI—C. F. R. TIMIŞOARA 2-1

TR. SEVERIN, 17 (prin telefon de la trimisul nostru). Sugestia dată şi de ziarul nostru ca meciul de Cupă dintre Dinamo Bucureşti şi C.F.R. Timişoara să aibă loc în oraşul constructorilor hidrocentralei de la Porţile de Fier a fost bine primită de către iubitorii fotbalului din localitate, care astăzi au umplut tribunele cochetului stadion „1 Mai". Din păcate, însă (ceea ce n-am ştiut nici noi) starea terenului s-a dovedit total necorespunzătoare pentru găzduirea unei partide de o asemenea importanţă. Denivelările pronunţate şi smocurile mari de iarbă au influenţat calitatea jocului, solicitînd eforturi fizice deosebite jucătorilor ambelor echipe, care pe deasupra au avut de făcut faţă şi prelungirilor. Deşi imperfecţiunile terenului au fost iniţial în avantajul echipei mai puţin tehnice (C.F.R.), în cele din urmă ele s-au transformat în dezavantaj, timişorenii (în mai slabă condiţie fizică) pierzînd treptat din vioiciunea cu care începuseră partida, spre finalul ei părînd complet epuizaţi. De fapt, această cădere fizică a timişorenilor explică în mare măsură înfrîngerea lor. În schimb, dinamoviştii, care au avut o primă repriză mai slabă, evoluţia lor caracterizîndu-se îndeosebi printr-un joc confuz al liniei de atac, şi-au revenit puternic în partea a doua a meciului, forţînd cu brio egalarea şi apoi victoria. În aceste ultime 75 de minute (socotind şi prelungirile) ei şi-au manifestat sub toate aspectele superioritatea faţă de adversarii lor, oferind publicului momente de fotbal bun.

Cu toate acestea, Dinamo s-a calificat în semifinalele Cupei după foarte mari emoţii. Timişorenii, care au deschis scorul încă din min. 2, prin Bungău (el a introdus balonul, cu capul, în poartă în urma executării unei lovituri libere la un fault al lui Popa asupra lui Panici) au reuşit să menţină multă vreme acest minim avantaj, dînd impresia că vor produce una din surprizele sferturilor de finală ale Cupei. De cîteva ori, în prima repriză, ei au fost chiar foarte aproape de a mări acest avantaj. În min. 10, Seceleanu şi-a împins mult prea înainte balonul într-o cursă de unul singur care se anunţa periculoasă pentru dinamovişti, iar în min. 29 Fodor a ratat o ocazie rarisimă, şutînd mingea de la circa 14 m direct în braţele lui Datcu. Dinamoviştii au avut, la rîndul lor, cîteva bune ocazii de gol, cea mai mare fiind în min. 3, cînd Pîrcălab, rămas singur cu portarul Tatar, s-a complicat inutil (aşa cum a procedat şi în meciul de la Bacău), dînd ocazie acestuia să intervină salvator. În rest, deşi au ajuns deseori aproape de careul adversarilor, bucureştenii au acţionat destul de neclar, nedescurcîndu-se în faţa apărării aglomerate a timişorenilor. De-abia după pauză, după introducerea lui Naghi, retragerea lui Stoenescu şi împingerea înainte a lui Dinu, acţiunile ofensive ale bucureştenilor au devenit mai clare şi mai periculoase. Ei au reuşit să egaleze în min. 70, prin Naghi, care, primind o pasă de la Pîrcălab, a şutat fulgerător — din marginea careului — la „păianjen". În prelungiri, dinamovistii şi-au asigurat victoria prin golul marcat de Pîrcălab (devenit mult mai activ decît în prima repriză) în urma unei deschideri splendide a lui Dinu (min. 98). În toată această ultimă perioadă de joc, timişorenii au ajuns din ce în ce mai rar la poarta lui Datcu, nereuşind practic să o mai pună în pericol.

Bucureştenii au obţinut astfel cea de-a 7-a victorie consecutivă (în campionat şi în Cupă), la capătul unui joc care a plăcut publicului, mai ales prin dinamismul său.

Arbitrul N. Cursaru (Ploieşti), ajutat la tuşă de Alex. Ene (Craiova) şi Gh. Micu (Tg. Jiu) a condus cu competenţă următoarele formaţii:

DINAMO: Datcu — Popa, Boc, Dinu, Ştefan, Gherghel, Stoenescu, Pîrcălab, Varga, Lucescu (min. 46 Naghi), Haidu.

C.F.R.: Tatar — Zorescu, Mafa, Muschici, Speriosu, Samson, Bungău (min. 92 Chimiuc), Morovan, Seceleanu, Fodor, Panici.

C. FIRANESCU

BRAVO MACAVEI!

Vagonul Arad—Dinamo Bacău 1-1 (0-1, 1-1)

SIBIU 17 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion Metalul, teren satisfăcător, timp bun, spectatori: aproximativ 8 000. Au marcat: Ene Daniel (min. 39) şi Petchowski III (min. 76). A arbitrat D. Isăcescu (Bucureşti) ★★★★, ajutat de C. Niţescu şi E. Bucse (ambii din Sibiu).

VAGONUL: Gherghel — Lenart, Mülrot, Boroş (min. 34 Petchowski III), Matuşinca, Mihai, Schweilinger, Stănoaie, O. Dembrovschi, Chivu, Macavei.

DINAMO: Ghiţă — Maghiar, Nunweiller IV, Vătafu, Vellcu, Duţan, Comănescu, Ene Daniel, Ene II, Em. Dembrovschi (min. 74 Băluţă), David.

Nu, cardiacilor nu trebuie să li se dea voie să asiste la un asemenea meci! Deşi cei peste 8 000 de spectatori erau neutri, ei au trăit momente de mare tensiune, pe alocuri dramatice. Dar sibienii, martori la al treilea joc cu prelungiri din actuala ediţie a Cupei, au văzut ceva din ceea ce poate oferi acest sport atît de îndrăgit. 120 de minute de fotbal, adesea de bună calitate, de luptă sportivă dusă pînă la limitele posibilităţilor fizice, cu răsturnări de situaţii, cu salvări de goluri ce păreau iminente.

La început arădenii erau emoţionaţi. Pe Dvorjac îl lăsaseră acasă accidentat, pe Boroş — alt jucător de bază — l-au pierdut, practic, din minutul 25, cînd a făcut o întindere. Mijlocaşii, şi mai ales Chivu, nu dădeau randamentul aşteptat. Iată de ce în primele 45 de minute echipa lui Jurcă nu a putut ţine pasul şi Dinamo Bacău a dominat uneori cu autoritate. În minutul 39 a venit şi golul: la un contraatac, Em. Dembrovschi a centrat şi *Ene Daniel* a reluat de la 6 m în plasă. Dominarea băcăoanilor s-a prelungit 20 de minute şi după pauză, cînd toţi credeau că arădenii au depus armele. Dar n-a fost aşa. Un jucător de o dîrzenie excepţională, o adevărată sfîrlează, acest Macavei, a tras după el întreaga echipă, a chemat-o prin exemplul său să nu se predea. Şi colegii l-au ascultat. Cu resurse nebănuite, arădenii au echilibrat jocul. În min. 76, Macavei a executat impecabil două cornere. La al doilea Chivu a reluat în bară şi *Petchowski III* a reluat mingea cu capul în plasă peste trei adversari: 1—1. Meciul s-a îndîrjit. Golul a dat arădenilor oxigen. În prelungiri, tensiunea s-a ridicat la cel mai înalt nivel, dar limitele sportivităţii n-au fost depăşite. Am asistat la faze dramatice ce s-au succedat cu repeziciune de la o poartă la alta, cînd fiecare echipă putea să-şi asigure victoria. Minutul 92: Lenart salvează de pe linia porţii părăsită de Gherghel; minutul 97: David a şutat de la 10 m, dar portarul arădean, cu un reflex extraordinar, a respins în corner; minutul 102: Macavei a centrat, mingea l-a depăşit pe Ghiţă şi Petchowski III a reluat cu capul peste poarta goală, de la 6 m; min. 103: Băluţă a tras în bară, mingea a revenit la Ene II, care de la 1 m a trimis-o cu capul în braţele portarului. Min. 107: de la 10 m, Băluţă a şutat, dar portarul a salvat în ultimă instanţă; min. 118: Lenart salvează din nou de pe linia porţii; min. 119: Dembrovschi de la Vagonul, singur cu Ghiţă trage în el.

Constantin ALEXE

F. C. Argeş—Lokomotiv Plovdiv 2-1 (1-0)

PITEŞTI, 17 *(prin telefon).* — După primele minute de joc se părea că gazdele vor avea o sarcină uşoară, fotbaliştii bulgari nereuşind să contracareze acţiunile ofensive ale acestora. Şi într-adevăr, am asistat la o primă repriză în care F. C. Argeş a dominat net. Înaintaşii piteşteni s-au jucat cu o mulţime de ocazii favorabile, din care au fructificat doar pe cea din min. 35, cînd o combinaţie Dobrin — Jercan — Dobrin l-a pus în situaţie de şut pe *Radu*, care a înscris. A fost o repriză plăcută, deşi gazdele au jucat mai mult pentru public. După pauză, fotbaliştii bulgari au jucat cu mai multă incisivitate şi ca urmare a dominării lor au egalat prin *Muletarov* (min. 58). Stimulaţi de trecerea timpului, după ce treceră prin momente dificile, gazdele au forţat în final, reuşind să înscrie prin *Turcan*, în min. 90, la o lovitură liberă executată de Dobrin.

Bun arbitrajul lui C. Petrea — Bucureşti.

I. FEŢEANU şi V. ŞTEFANESCU — coresp.

„SERIALUL" NOSTRU CU EM. VOGL CONTINUĂ...

● S-A RENUNŢAT LA POJONI, MANOLACHE şi MOLDOVEANU ● DOBRIN DIN NOU ÎN LOT ● „11"-LE PRECONIZAT PENTRU PARTIDA CU AUSTRIA ● UN MECI CU CONGO (KINSHASA) ÎN LOCUL JOCULUI CU IUGOSLAVIA?

...Şi în timp ce pasionantul „El fugitivo" îşi va derula simbătă ultimele sale secvenţe, „serialul" nostru (am numit astfel dialogul săptămînal purtat, de asemenea, pe o temă plină de interes şi de... nepreväzut) cu Emerich Vogl continuă. Reamintind că în „primo tempo" antrenorul coordonator al comisiei de selecţie şi de pregătire a echipei reprezentative a făcut cunoscute intenţiile („în prima etapă, eşalonată de-a lungul sezonului de primăvară, vom verifica un lot mai mare de jucători, nu vom întrerupe campionatul deoarece punem accent pe pregătirea la cluburi, ne vom consulta în permanenţă cu antrenorii echipelor de divizia A etc. etc.") să trecem acum la partea a doua a serialului care, o dată cu verificarea de la Snagov, ne furnizează pentru interviu elemente ceva mai concrete.

— Ce ne puteţi spune după acest prim sondaj? Pe cine menţineţi în lot, la care jucători renunţaţi?

— Cu excepţia lui Pojoni, Manolache şi Moldoveanu — jucători recomandaţi de antrenorii lor, şi care, deşi sînt utili în echipa de club, aici la lot n-au reuşit să se integreze — pe toţi cellalţi i-am oprit. Aş vrea să subliniez, ca pe un fapt încurajator pentru noi, randamentul dat de tinerii Dinu şi Grozea.

— Cu cine aţi completat lotul pentru meciul de la 1 mai cu Austria? Etapa consumată duminică a înlesnit lucrările de selecţie?

— Nu în măsura dorită. Au trecut, iată, şase etape şi nici una dintre echipe n-a ajuns la o formă şi la o constanţă în comportare care să ne permită o selecţie valoroasă în „bloc" sau măcar pentru un singur compartiment. În aceste condiţii ne vedem nevoiţi să alcătuim o formaţie „mozaic" din următorul lot: portari — Coman, Răducanu, Datcu; fundaşi — Ivăncescu, Sătmăreanu, Barbu, Hălmăgeanu, Mocanu, Deleanu; mijlocaşi — Dobrin, Dinu, Grozea, Dumitriu III; înaintaşi — Pîrcălab, Ion Ionescu, Tărălungă, Sasu, Oblemenco şi Kallo. Este un lot de 18 jucători, alcătuit dintr-o îmbinare a criteriilor de valoare şi formă sportivă, care miercuri 24 aprilie va evolua la Bucureşti în compania unei selecţionate de tineret II.

— Un bun randament a dat în ultimul timp Nunweiller IV, într-un post — fundaş central, cu aptitudini de libero pentru situaţiile de apărare — insuficient „acoperit" în momentul de faţă. Justificate pretenţii ar mai emite şi rapidiştii Dumitriu II şi Dumitru. Acestia n-au intrat în vederile comisiei de selecţie?

— Sînt şi ei în atenţia noastră, dar anumite formalităţi ne-au obligat să ne rezumăm la un număr anume de jucători. Aş vrea însă să vă spun că o serie de jucători, printre care talentaţii Dumitru şi Tătaru II vor fi introduşi deocamdată în reprezentativa de tineret, alături de Boc, Dincuţă, Lucescu, Oprişan, Schiopu, Pop, Creţu, D. Ene ş.a. Şi, după cum se ştie, de la tineret la echipa I nu este de urcat decît o singură treaptă. Tuturor acestora cît şi lui C. Dan (în prezent accidentat), M. Ionescu, Gherghell, Iancu, S. Avram, ca şi altora, le sînt larg deschise porţile spre echipa naţională. Dar cum pentru noi noţiunea de senator de drept nu mai are valabilitate rămîne ca toţi cei enumeraţi aici să dovedească printr-o pregătire temeinică, efectuată zi de zi, că merită cinstea de a îmbrăca tricoul naţional.

— Ce termen le acordaţi?

— Pînă la sfîrşitul sezonului, pînă-n iulie—august, cînd vom intra în etapa a doua a pregătirilor: de definitivare şi omogenizare a echipei care va aborda jocurile oficiale din preliminariile campionatului mondial.

— V-aţi fixat asupra formaţiei care va susţine jocul de verificare de la 24 aprilie?

— Ne-am gîndit la: Coman — Sătmăreanu, Barbu, Hălmăgeanu, Deleanu, Dobrin, Dinu, Grozea, Pîrcălab, Ionescu, Tărălungă.

— Acum cînd „11"-le de bază s-a conturat, ce precizări aţi adus ideii de joc?

— Aşa cum vă spuneam într-un interviu anterior, ideea noastră urmăreşte să asigure echipei un echilibru în ambele situaţii ale jocului. Astfel, în apărare unul dintre mijlocaşi (Dinu) va ocupa o poziţie retrasă în faţa fundaşilor centrali pentru a întări una din zonele cele mai importante din faţa porţii, permiţînd lui Barbu sau Hălmăgeanu să dubleze la nevoie fundaşii marginali sau să se ajute reciproc. În situaţia de atac, Dinu va putea avansa spre mijlocul terenului, iar Dobrin (coordonatorul echipei) şi Grozea se vor intercala în atac pentru a veni în sprijinul lui Pîrcălab, Ionescu şi Tărălungă.

— Nu vi se pare prea fragil „trio"-ul din faţă? Mai ales în condiţiile unui marcaj om la om?

— Într-un fel cam aşa stau lucrurile, dar în alegerea „vîrfurilor" ne-am orientat spre viteză şi tehnicitate. Şi apoi, ne-am gîndit că prin participarea a doi mijlocaşi la acţiunile ofensive numărul înaintaşilor va spori deseori la 5, punînd probleme unui eventual marcaj om la om. Oricum, meciul cu Austria ne va arăta într-o oarecare măsură dacă ne aflăm pe drumul cel bun.

— În cazul în care meciul cu Iugoslavia, de la 15 mai nu va mai avea loc, cu ce umpleţi golul lăsat în programul competiţional al reprezentativei?

— Vom profita de prezenţa — în aceeaşi perioadă — a echipei Congo (Kinshasa) şi-i vom opune o selecţionată divizionară, alcătuită din cei mai buni jucători. Apoi, la 5 iunie, va urma meciul cu reprezentativa Olandei.

— Acordaţi, în continuare, cluburilor creditul de a pregăti jucătorii de lot?

— Rămînem fideli principiilor mărturisite de la bun început. A proceda invers ar însemna să punem căruţa înaintea calului. Aşa cum de altfel s-a mai procedat, cu rezultatele cunoscute: am avut campionate cu o destăşurare aritmică şi cu repercusiuni asupra instruirii la cluburi, fără ca să ne surîdă succese la nivel de reprezentativă.

G. NICOLAESCU

CREŞĂ SAU AZIL?

Pe marginea campionatului de tineret

Fiecare meci din campionatul de tineret oferă imagini revelatoare despre situaţia tinerei generaţii de fotbalişti. La partidele de pînă acum, am reţinut, pentru a nu ştiu cîta oară, un deficit de ordin tehnic, foarte costisitor în condiţiile de sporită dificultate, specifice fotbalului modern. **Jucătorii nu cunosc, nici măcar aproximativ, tehnica atacului de deposedare.** Dacă recunoaştem că în fotbalul internaţional jucătorii buni manifestă mai multă dexteritate pentru păstrarea balonului, atunci, implicit, trebuie să progreseze şi mijlocul de recuperare a mingii. O dovadă despre păstrarea echilibrului între diferitele procedee tehnice antagoniste ne este furnizată de numeroşi jucători din alte ţări (apărători şi înaintaşi), care ştiu să deposedeze (prin alunecare, sau prin procedeul clasic), corect din punct de vedere regulamentar şi eficace. Fotbaliştii noştri au rămas descoperiţi, prin comparaţie, şi la acest procedeu. Sau încearcă să deposedeze adversarul de minge periclitîndu-i integritatea, faultîndu-l, sau, sînt lesne de fentat şi depăşit. **Ambele alternative dovedesc necunoaşterea procedeului şi se soldează cu daune. Şi dintre consacraţi, puţini şi-au însuşit acest procedeu tehnic dificil. Aproape toţi înaintaşii noştri manifestă o evidentă stîngăcie în această postură, şi de aceea o evită. Iar majoritatea apărătorilor compensează procedeul deficitar cu brutalităţi care te fac să te gîndeşti la doctori şi la spitale.** Excepţii? Doar cîteva: Nunweiller III, Motroc, Hălmăgeanu, Pexa, Pal, Dumitru (Rapid). Răul vine de departe. Îl găsim în proporţie, relativ generală, şi la fotbaliştii din tînăra generaţie, deci rădăcinile sale merg pînă în perioada junioratului şi chiar mai jos. Este necesară intervenţia antrenorilor la toate nivelele, decisiv la copii şi juniori, şi corectiv în perioada de tînăr jucător.

★

Am văzut pînă acum mai mult de jumătate din echipele de tineret şi talente frapante n-am prea întîlnit. **Jucătorii mai robuşti au o tehnică grosolană, iar cei ce dovedesc abilitate în contact cu balonul sînt piperniciţi, au un torace îngust, sînt fragili. Cineva susţinea că la fotbal vin în genere acei tineri refuzaţi la celelalte sporturi, din motive nu tocmai inventate şi ceva dreptate avea preopinentul nostru. Restul adevărului se găseşte în dreptul anomaliilor actualului regim de transferări, în ambianţa căruia a fost încropit funcţionăreşte un campionat de tineret.**

Sîmbătă, am observat că echipa dinamoviştilor bucureşteni conţinea numeroşi jucători de 21—22—23 de ani, pe care nu-i recomandă pentru fotbal, decît un pic de voinţă. Fac excepţie: Doru Popescu (Dinamo Bucureşti) un înaintaş atlet, bun tehnician şi setos de goluri, şi Cotigă. Încolo... Antrenorul Traian Ionescu e lămurit, dar motivează că trebuie să ajungă pînă la vară cum s-o putea. Apoi, intenţionează să promoveze masiv, cînd se va termina campionatul de juniori, 7—8 jucători, abia trecuţi de 18 ani, din echipa clubului antrenată de Ştefan Stănculescu. În contrast cu întîlnirea de la Craiova, unde Universitatea şi Dinamo Bacău au aliniat în formaţii destui juniori cu steaua talentului în frunte, prin alte părţi cluburile au inversat structura echipelor de tineret-rezerve, prezentînd formaţii de rezerve-tineret. Uţu, Ologu, Tîlvescu, Zamfir, Unguroiu, Colceriu, Ţîrlea, Weichelt, Crăiniceanu, Dragomir, Florea şi alţii bat la porţile consacrării ca rezerve şi niste antrenori, care se fac a nu pricepe rostul campionatului de tineret şi destinaţia fondurilor alocate pentru acesta, le deschid.

Romulus BALABAN

Duminica trecută, Flacăra Moreni a reuşit să termine la egalitate, la Bucureşti, cu Metalul. (Fază din partida Metalul Bucureşti-Flacăra Moreni din divizia B, seria I)

Duminică, toţi şcolarii pe stadionul Republicii!

MINI-SUPORTERII LA LUCRU...

(Urmare din pag. 1)

special şi-au ales culoarea asta! Ştii: ca să impresioneze pe ai noştri! Vezi doamne: tricouri negre, zile negre!...

— Formidabil! Ce facem?

— Vă spun eu: în primul rînd, trebuie să confecţionăm urgent o pancartă mare cu „HAI, BUCUREŞTIUL!" Răspunde Neluţ, Grasu şi Cristinel. Pe urmă, trebuie să formăm echipa de suporteri a cartierului. De treaba asta mă ocup eu! Primul antrenament al galeriei Baba Novac, mîine la meciul de verificare al formaţiei noastre! După aceea...

N-am mai stat. Fiind desemnat să fac „AVANCRONICA" acestui mare cuplaj bucureştean, am fugit în Floreasca. Apoi, în Drumul Taberei, în Rahova... Peste tot aceleaşi febrile pregătiri în vederea partidelor de duminică. Inimoşii mini-suporteri bucureşteni nu mai au astimpăr. Cu problema biletelor au rezolvat. În momentul de faţă, peste 20 000 de elevi au în buzunar biletul de intrare. Acum, se pregătesc galeriile. Se pregătesc pancartele cu „HAI, RĂŢUŞTELE!" (vezi culoarea galbenă a echipelor bucureştene), se stabilesc — pentru cei mici — grupele care vor merge pe stadion, însoţite de profesori.

Fiindcă, duminică, TOŢI MINI-SUPORTERII BUCUREŞTENI VOR FI PREZENŢI ÎN DEALUL SPIRII!

ANUNŢ

Se aduce la cunoştinţă că abonamentele de intrare la competiţiile sportive, eliberate în anul 1967 de către Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport şi de consiliile locale pentru educaţie fizică şi sport îşi încetează valabilitatea de la 18 aprilie crt.

Persoanele care doresc să obţină abonamente de intrare la competiţiile sportive în anul 1968 se vor adresa cluburilor şi asociaţiilor sportive.